

שְׁכַתוּב לָךְ ה' הַגְדֹּלָה וְהַגְבוּרָה וְגו'. מְקוֹם זֶה מְשָׁלִים לְכָל צַד.

עוֹד הַשְּׁעָר, כְּפָתוּב (תהלים ק) מִי

יִמְלַל גְּבוּרוֹת ה'. זֶהוּ שְׁכַתוּב (שם

מ) עֲצָמוּ מִשְׁעֵרוֹת רֵאשִׁי. וְכַתוּב (איכה א)

חֲסְדֵי ה' כִּי לֹא תִמְנֹו וְגו'. וְתִקְוִינִים אֵלָיו הִתְעַלּוּ [מִמְקוֹם]

לְמִקּוֹם אַחֵר. וְאֵף עַל גַּב שְׁכָאן נֹאמֵר

יִתְר, וְעֵלָה בְּמִשְׁקַל עֲלִיּוֹן

וְתַחְתּוֹן, וְיִשְׁלַמְהָ הַמֶּלֶךְ אֲמָרָם

וְהַצְטַרְכְנוּ לְפָרְשֵׁם. אֲשֶׁרֵי חִלְקָם

שֶׁל הַצְדִיקִים יִתְר, שְׁיִוְדְעִים דְרָף

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכֹאן הַכֹּל

הַתְגַּלָּה לְיִוְדְעֵי מִדוֹת.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, זְבוּלוֹן וְיִשְׁשַׁכָּר

תְּנֵאנִי עֲשׂוּ. אֶחָד יוֹשֵׁב וְעוֹסֵק

בַּתּוֹרָה, וְאֶחָד יוֹצֵא וְעוֹשֶׂה מְסַחֵר,

וְתוֹמֵךְ בִּישְׁשַׁכָּר, שְׁכַתוּב (משלי א)

וְתוֹמְכִיָּה מֵאֲשֶׁר. וְהִיָּה פּוֹרֵשׁ

לְיָמִים לְעֵשׂוֹת מְסַחֵר, וְחִלְקוֹ כֶּף

הֵיָה, שֶׁהָרִי הַיָּם הִיָּה יִרְשָׁתוֹ. וְלִכְן

קוֹרָא לּוֹ יִרְף. דְרָף הַיִּרְף לְצֵאת

וְלַהֲכַנֵּס. זֶהוּ שְׁכַתוּב (דברים א)

שְׁמַח זְבוּלוֹן בְּצֵאתָךְ וְיִשְׁשַׁכָּר

בְּאֵהָלֶיךָ. לְחוּף יָמִים יִשְׁכֵן -

בְּאוֹתָם יוֹרְדֵי הַיָּם לְעֵשׂוֹת מְסַחֵר.

לְחוּף יָמִים - אֵף עַל גַּב שָׁיִם אֶחָד

הֵיָה בִירְשָׁתוֹ, בְּשָׁנֵי יָמִים הוּא

שׁוֹרָה.

רַבִּי יוֹסִי אָמַר, כָּל שְׁאָר הַיָּמִים

הֵיוּ מִחֲפָשִׁים סְחוּרָה בֵּינָם שְׁלוֹ.

וְהוּא לְחוּף אֲנִית, מְקוֹם שֶׁשָׁם

נִמְצְאוֹת כָּל הָאֲנִיּוֹת לְעֵשׂוֹת

סְחוּרָה. וְיִרְכָתוֹ, אָמַר רַבִּי חֲזַקְיָה,

יִרְכָתוֹ מִגִּיעָה עַד גְּבוּל צִידוֹן,

וְתַחֲסוּם שְׁלוֹ נִפְרָד עַד אוֹתוֹ מְקוֹם,

וְסְחוּרָה שֶׁל כָּל בְּעֵלֵי הַסְּחוּרָה

סוֹבְבִים, וְשָׁבִים בְּסְחוּרָתָם לְאוֹתוֹ

מְקוֹם.

רַבִּי אֲחָא אָמַר, כְּתוּב (ויקרא ב) וְלֹא

עֲלֵאִין, לְקַבִּיל הָא דְכְתִיב, (דברי הימים א כט) לָךְ

ה' (דף רמא ע"ב) הַגְדוּלָה וְהַגְבוּרָה וְגו'. הָאֵי

אֲתֵר, אֲשֶׁלִים לְכָל סְטָר.

תוֹ שְׁעָרָא, כְּמָה דְכְתִיב, (תהלים קו) מִי יִמְלַל

גְּבוּרוֹת ה'. הָדָא הוּא דְכְתִיב, (תהלים מ)

עֲצָמוּ מִשְׁעֵרוֹת רֵאשִׁי. וְכַתִּיב, (איכה א) חֲסְדֵי

ה' כִּי לֹא תִמְנֹו וְגו'. וְתִקְוִינִין אֵלֶיךָ אֲסַתְלָקוּ

(באתר) לְאֲתֵר אֲחֵרָא. וְאֵף עַל גַּב דְּהֵכָא אֲתֵמַר

טָפִי, וְאֲסַתְלִיק בְּמִתְקָלָא עֲלָאָה וְתַתָּאָה,

וְשְׁלַמְהָ מִלְפָּא אֲמָרָן, וְאֲצַטְרִיכְנָא לְפָרְשָׁא

לוֹן. זַפְאָה חוּלְקָהוֹן דְּצַדִיקָא יִתִיר, דִּיִדְעִין

אֲרַחָא דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְהֵכָא כְּלָא

אֲתַגְלִיָּא לְיִדְעֵי מִדִּין.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, זְבוּלוֹן וְיִשְׁשַׁכָּר תְּנֵאנִי

עֲבָדוּ, חַד יִתִּיב וְלַעֲזֵי בְּאוֹרֵייתָא, וְחַד

נְפִיק וְעֵבִיד פְּרַקְמִטָּא, וְתַמִּיךְ לְיִשְׁשַׁכָּר,

דְכְתִיב, (משלי א) וְתוֹמְכִיָּה מֵאוֹשֶׁר. וְהָיָה פְרִישׁ

בְּיָמֵי לְמַעַבַד פְּרַקְמִטָּא, וְחוּלְקָיָה הָכִי הָיָה,

דְּהָא יִמָּא הָיָה אַחְסַנְתִּיָּה. וּבְגִינֵי כֶּף קָרִי לִיָּה

יִרְף. דְרַפְיָה דְרָף לְנִפְקָא וְלַמִּיעַל, הָדָא הוּא

דְכְתִיב, (דברים לג) שְׁמַח זְבוּלוֹן בְּצֵאתָךְ

וְיִשְׁשַׁכָּר בְּאֵהָלֶיךָ. לְחוּף יָמִים יִשְׁכּוֹן,

בְּאִינוֹן פְּרִישֵׁי יָמִים, לְמַעַבַד פְּרַקְמִטָּא.

לְחוּף יָמִים, אֵף עַל גַּב דְּחַד יִמָּא הָיָה לִיָּה

בְּאַחְסַנְתִּיָּה, בְּתַרִין יָמִין שְׁרִיָּא.

רַבִּי יוֹסִי אָמַר, כָּל שְׁאָר יָמִין הֵיוּ מִהֲדַרְןָן

קַרְפוּלִין בְּיָמָא דִּילִיָּה. וְהוּא לְחוּף

אֲנִית, אֲתֵר דְכָל אֲרַבִּין מִשְׁתַּפְּחִין לְמַעַבַד

סְחוּרָתָא. וְיִרְכָתוֹ, אָמַר רַבִּי חֲזַקְיָה יִרְכָתִיָּה

דִּילִיָּה מְטִי עַל סִפְר צִידוֹן, וְתַחֲוּמָא פְרִישׁ

לְהוּא אֲתֵר, וּפְרַקְמִטָּא דְכָל מְאָרֵי

סְחוּרָתָא, סְחָרִין וְתִיבִין בְּסְחוּרְתִיָּהוּ לְהוּא אֲתֵר.

רַבִּי אֲחָא אָמַר, כְּתִיב, (ויקרא ב) וְלֹא תִשְׁבֹּת מִלַּח

בְּרִית אֱלֹהֶיךָ מֵעַל

מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח, וכי אמאי מלח. אלא בגין דאיהו ממרק ומבשם מרירא לאטעמא, ואי לאו הוי (בגין) מלחא, לא יכיל עלמא למסבל מרירא. הךא הוא דכתיב, (ישעיה כו) פי באשר משפטיך לארץ צדק למדו יושבי תבל. וכתיב, (תהלים פט) צדק ומשפט מכון כסאך.

ומלח איהו ברית דעלמא קיימא ביה. דכתיב, (ירמיה לג) אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי. בגין כן, אקרי ברית אלהיך, ואקרי ים המלח, וימא אקרי על שמייה.

רבי חייא אמר, כתיב, (תהלים יא) פי צדיק ה' צדקות אהב, דא מלחא בימא (במייא). ומאן דפריש לון, גרים לגרמיה מיתה. בגין כן כתיב, לא תשבית מלח, דהא דא בלא דא לא אזלא.

אמר רבי אחא, ים חד הוא, ואקרי (שמות מח) ימים. אלא אתר אית בימא דאיהו מיין צלילן, ואתר דאית ביה מיין מתיקן, ואתר דאית ביה מיין מריזן, בגין כן ימים קרינן, ועל דא לחוף ימים. אמר רבי אבא, כל שבטא ושבטא, וכל חד וחד קשרא חד, מאינון קשרין דמתחברן בגופא.

רבי אבא הוה יתיב ליליא חד וקם למלעי באורייתא. עד דהוה יתיב, אתא רבי יוסי, ובטש אפתחא. אמר, סיפטא בטופסרא קפטלאי שכיחי.

יתבו ולעו באורייתא. אדהכי קם בריה דאושפיזא ויתיב קמיהו, אמר לון מאי דכתיב, (יהושע ב) והחיייתם את אבי ואת אמי וגו'. וכתיב ונתתם לי אות אמת. מאי קא בעאת מנייהו. אמר רבי אבא יאות

תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח. וכי למה מלח? אלא משום שהוא ממרק ומבשם את המר לתת לו טעם, ואם לא היה [משום] מלח, לא יכול העולם לסבל את המר. זהו שכתוב (ישעיה כו) פי באשר משפטיך לארץ צדק למדו יושבי תבל. וכתיב (תהלים פט) צדק ומשפט מכון כסאך.

ומלח היא ברית שהעולם עומד בו, שכתוב (ירמיה לג) אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי. ולכן נקרא ברית אלהיך, ונקרא ים המלח, והים נקרא על שמו.

רבי חייא אמר, כתוב (תהלים יא) פי צדיק ה' צדקות אהב, זה המלח בים [במים], ומי שמפרידם גורם לעצמו מיתה, לכן כתוב לא תשבית מלח, שהרי זה לא הולך בלי זה.

אמר רבי אחא, ים אחד הוא, ונקרא ימים. אלא יש מקום בים שהוא מים צלולים, ויש מקום שבו מים מתוקים, ויש מקום בו מים מרים, ולכן קוראים ימים, ועל זה לחוף ימים. אמר רבי אבא, כל שבט ושבט וכל אחד ואחד קשר אחד מאותם קשרים שמתחברים בגוף.

רבי אבא היה יושב לילה אחד, וקם לעסק בתורה. עד שהיה יושב, בא רבי יוסי והכה בפתח. אמר, בנתבת השרים מצויים תכשיטים.

ישבו ועסקו בתורה. בין כך קם בן המארח וישב לפניהם. אמר להם, מה שכתוב (יהושע ב) והחיייתם את אבי ואת אמי וגו', וכתוב ונתתם לי אות אמת, מה רצתה מהם? אמר רבי אבא, לפה שאלת, אבל אם שמעת דבר -